

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 27 marca 2020 r.

Pozycja 120

POSTANOWIENIE z dnia 15 stycznia 2020 r. Sygn. akt Ts 133/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Julia Przyłębska,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.W.C. w sprawie zgodności:

art. 16 ust. 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1557) z art. 64 ust. 2 w związku z art. 24, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 27 sierpnia 2019 r. (data nadania) A.W.C. (dalej: skarżąca) wystąpiła z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

Skarżąca wniosła o zasądzenie od Skarbu Państwa – Powiatowego Inspektora Weterynarii w K. (dalej: PIW) o zapłatę wynagrodzenia za wykonane czynności pomocnicze przy badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

Sąd Rejonowy w K. I Wydział Cywilny wyrokiem z 20 listopada 2018 r. (sygn. akt [...]) oddalił powództwo skarżącej przeciwko PIW. Apelacja skarżącej została oddalona przez Sąd Okręgowy w K. II Wydział Cywilny Odwoławczy wyrokiem z 10 kwietnia 2019 r. (sygn. akt [...]).

Zarządzeniem z 6 listopada 2019 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 12 listopada 2019 r.) sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącą do usunięcia braku formalnego skargi przez udokumentowanie daty doręczenia ostatecznego orzeczenia.

W piśmie procesowym wniesionym do Trybunału Konstytucyjnego 19 listopada 2019 r. (data nadania) skarżąca odniosła się do zarządzenia.

Skarżąca twierdzi, że doszło do naruszenia „równej dla wszystkich ochrony praw majątkowych” w wyniku wyłączenia stosowania przepisów kodeksu pracy w stosunku do osób wykonujących czynności pomocnicze w warunkach określonych przez art. 22 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (ówcześnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 917, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, ze zm.; dalej: k.p.). Doszło do pozbawienia skarżącej możliwości otrzymania wynagrodzenia w pełnej wysokości, tj. za cały czas wykonywanej pracy (w przy-

padku skarżącej „od oszołomienia pierwszej sztuki do chwili, gdy ostatnie dwie półtusze lub ostatnia tuszka zostanie zbadana, a nie tylko za czas spędzony bezpośrednio przy linii produkcyjnej”). W ocenie skarżącej, doprowadziło to do naruszenia prawa skarżącej do równego traktowania przez organ państwa względem innych osób, które świadczą pracę w warunkach określonych w art. 22 k.p. Nieposzanowanie prawa określonego w art. 64 ust. 2 Konstytucji naruszyło ponadto zasadę ochrony pracy (art. 24 – błędnie wskazany w *petitum* skargi jako art. 4 Konstytucji), zasadę ograniczenia konstytucyjnych praw i wolności (art. 31 ust. 3 Konstytucji) oraz zasadę równości i zakazu dyskryminacji (art. 32 Konstytucji).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygania. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona wymagania przewidziane w ustawie oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

2. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznej oceny.

2.1. Skargę sporządził radca prawny, który przedłożył stosowne pełnomocnictwo szczególne.

2.2. Przysługująca skarżącej droga prawna została wyczerpana, ponieważ od postanowienia Sądu Okręgowego z 10 kwietnia 2019 r. (sygn. akt [...]), oddalającego apelację, nie przysługuje żaden zwyczajny środek zaskarżenia.

2.3. Skarżąca dochowała trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi zastrzeżonego w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, gdyż powyższe orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręczono pełnomocnikowi 27 maja 2019 r., a skarga została złożona w Trybunale 27 sierpnia 2019 r. (data nadania).

2.4. Prawidłowo został określony przedmiot kontroli, tj. art. 16 ust. 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1557) w brzmieniu: „wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, nie stanowi zatrudnienia w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy”. Przepis ten był podstawą prawną rozstrzygnięć, w których orzeczono o prawach skarżącej.

2.5. Zakwestionowanemu w skardze przepisowi skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do równej ochrony praw majątkowych co, w jej ocenie, związane jest nierozzerwalnie z naruszeniem zasad: ochrony pracy (art. 24 – błędnie wskazany w *petitum* skargi jako art. 4 Konstytucji), ograniczenia konstytucyjnych praw i wolności (art. 31 ust. 3 Konstytucji) oraz równości i zakazu dyskryminacji (art. 32 Konstytucji).

2.6. Skarżąca wskazała, w jaki sposób – jej zdaniem – zakwestionowany w skardze przepis narusza powyższe prawa. Stwierdziła, że zaskarżony przepis wyłącza stosowanie przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, ze zm.; dalej: k.p.) do osób wykonujących czynności pomocnicze w warunkach określonych w art. 22

k.p., tj. w sytuacji, gdy osoby te zobowiązują się za wynagrodzeniem do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie przez niego wyznaczonym. Zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy określonych w art. 22 k.p. jest, w ocenie skarżącej, niedopuszczalne i stanowi nieproporcjonalne oraz nieuzasadnione naruszenie wskazanych wzorców konstytucyjnych.

3. W związku z powyższym i zważywszy na to, że sformułowane przez skarżącą zarzuty nie są oczywiście bezzasadne, Trybunał – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK – postanowił nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.